

РЕШЕНИЕ

№ 26064

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 24.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6411** по описа за **2026** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на директора на Дирекция „Трудова мобилност“ към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ срещу Решение № 497/11.02.2026 г., постановено по АНД № 11144 по описа за 2025 г. на Софийския районен съд, 107 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 29-2500033/26.05.2025 г., издадено от директора на Дирекция „Трудова мобилност“ към ИА „ГИТ“, с което на „МАКК АКАУНТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева на основание чл. 414, ал. 1 КТ за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 КТ. В касационната жалба се поддържа, че решението е постановено в нарушение на материалния закон. Твърди се, че работодателят е подал уведомлението по чл. 62, ал. 5 КТ преди настъпването на прекратяването на трудовото правоотношение, поради което не е изпълнил задължението си по чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5. Поддържа се, че нарушението може да бъде осъществено както чрез бездействие, така и чрез

действие, когато уведомлението е подадено преди прекратяването на трудовия договор, тъй като това води до несъответствие между действителното състояние на трудовото правоотношение и данните в информационната система на НАП. Иска се отмяна на решението и потвърждаване на наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба оспорва жалбата като неоснователна и моли решението на Софийския районен съд да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият касационен състав намира касационната жалба за процесуално допустима, а разгледана по същество – за неоснователна.

С обжалваното решение Софийският районен съд е приел за установено, че при извършена проверка от служители на Дирекция „Трудова мобилност“ към ИА „ГИТ“ е било констатирано, че „МАКК АКАУНТ“ ЕООД е изпратило до ТД на НАП уведомление за прекратяване на трудовото правоотношение с работника И. Г. И. на 26.02.2025 г., като в трудовото му досие се съдържа заповед за прекратяване, считано от 20.02.2025 г., но липсват данни същата да е връчена на работника. Въз основа на тези констатации е съставен АУАН, а впоследствие е издадено процесното наказателно постановление, с което дружеството е санкционирано за това, че е подало уведомлението преди настъпване на прекратяването на трудовото правоотношение. Въз основа на така установените факти районният съд е приел, че наказателното постановление е незаконосъобразно. Обосновал е, че между фактическото описание на нарушението и посочената като нарушена разпоредба липсва съответствие, тъй като чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5 урежда задължение за подаване на уведомление в седемдневен срок от прекратяване на трудовия договор, а наказващият орган е санкционирал дружеството за преждевременно подаване на уведомлението. За пълнота районният съд е изложил и съображения, че по делото не се установява кога трудовото правоотношение е било прекратено, доколкото липсват доказателства за връчване на заповедта за прекратяване.

Настоящият касационен състав споделя изводите на Софийския районен съд.

Съгласно чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5 работодателят изпраща уведомление до компетентната

териториална дирекция на НАП в седемдневен срок от прекратяване на трудовия договор. Разпоредбата определя началния момент, от който започва да тече срокът за изпълнение на задължението за уведомяване. Съставът на административното нарушение предполага настъпило прекратяване на трудовото правоотношение, от който момент възниква и става изискуемо задължението за изпращане на уведомлението. В процесното наказателно постановление на дружеството не е вменено неизпълнение на това задължение след изтичане на предвидения от закона седемдневен срок, а е прието, че нарушението се изразява в изпращане на уведомлението преди прекратяването на трудовото правоотношение. Така описаното изпълнително деяние не попада в приложното поле на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5.

Действително, преждевременното подаване на уведомление би могло да доведе до несъответствие между действителното правно положение и данните в информационната система на НАП. Това обстоятелство обаче само по себе си не е достатъчно, за да обоснове административнонаказателна отговорност. Административнонаказателните разпоредби подлежат на стриктно тълкуване и не могат да бъдат прилагани разширително или по аналогия. След като чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5 не съдържа забрана за подаване на уведомлението преди настъпването на прекратяването на трудовото правоотношение, подобно поведение не може да бъде квалифицирано като административно нарушение по тълкувателен път.

Следователно, дори да се приемат за установени всички фактически обстоятелства, изложени в наказателното постановление, описаното поведение не осъществява състава на административното нарушение, за което е ангажирана отговорността на дружеството. При този извод обсъждането на останалите мотиви на първоинстанционния съд относно момента на прекратяване на трудовото правоотношение е безпредметно за крайния изход на спора.

Настоящият съдебен състав съобрази постановеното Решение № 251/10.01.2019 г. по к.н.а.х.д. № 10322/2018 г. на Административен съд София-град, VIII касационен състав, на което се позовава касаторът. В настоящия случай обаче се възприема различно тълкуване на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5. Законодателят е определил момента, от който започва да тече срокът за изпълнение на задължението за уведомяване, но не е предвидил като административно нарушение подаването на уведомлението преди настъпването на този момент. При липсата на изрична нормативна уредба подобно поведение не може да бъде санкционирано чрез разширително тълкуване на

санкционната норма.

По изложените съображения настоящият касационен състав намира, че Софийският районен съд е достигнал до правилен краен извод за незаконосъобразност на наказателното постановление. Поради това постановеното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора ответникът по касационната жалба има право на разноски за касационното производство на основание чл. 63д ЗАНН. Представени са договор за правна защита и съдействие и доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 255,65 евро. Касаторът е направил възражение за прекомерност. Съдът намира възражението за основателно. С оглед фактическата и правната сложност на спора, характера на извършената процесуална защита и разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ГПК, във връзка с чл. 144 АПК, вр. чл. 63д ЗАНН, следва да присъди разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 200 евро.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания, Административен съд София-град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 497/11.02.2026 г., постановено по АНД № 11144 по описа за 2025 г. на Софийския районен съд, 107 състав.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати на „МАКК АКАУНТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата 200,00 (двеста) евро, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение за касационното производство.

Решението е окончателно.